

Přijďte sem k nám

Waldemar Matuška

Kdo chodí sám a věčně na patách smůlu má,
ten může jít sem k nám,
krk na to dám, že bude odevšad zpátky chtít,
zpátky chtít sem k nám,
jak uslyší tu muziku, co ulicemi bzučí,
s tímhle městem ve mžiku si padne do náručí,
já to tu znám, pro něj lampy budou plát,
lidé se smát, auta troubit, slunce hřát a kapely hrát,
to chce sem k nám a bydlet v podkroví,
sem k nám a mraky zrůžoví,
sem k nám, kde člověk život má rád.

Kdo chodí sám, i když mu na lidech záleží,
ten může jít sem k nám,
kdo v hlavě má za šesták vtípu, ať přijde žít,
přijde žít sem k nám,
jak do těla mu jednou vjede půvab našich věží,
ubránit se nedovede, rozloučí se stěží,
já to tu znám, jarní snítku na kabát
může si dát.
Na zeď báseň křídou psát a s dětmi si hrát,
já řku, sem k nám přijďte, vy bláhoví,
sem k nám a mraky zrůžoví,
sem k nám, kde člověk život má rád.